

Fjortende Møde.

Onsdagen den 29de October Kl. 1½.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Forinden vi gaae over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Direktionen for Kreditforeningen af Grundeiere i Thyens Stift har modtaget Exemplarer af dennes Beretning om Foreningens Virksomhed i det andet Regnskabsaar fra 1ste Juli 1861 til 30te Juni 1862 tilligemed Regnskab for samme Tidrum, hvilke ere hentagte i Bøseværkset til Eftersyn for Thingets Medlemmer.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at Lovudkastet om den kommunale Beskatning i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn er blevet trykt omdeelt blandt Medlemmerne i den Form, hvori det blev vedtaget ved anden Behandling.

Fra det nedsatte Udvalg har jeg modtaget Betænkning over Lovudkastet om Afhændelse af de Fæstegaarden Husegaard ved Thorshavn tilhørende Erver, hvilken er bleven omdeelt blandt Thingets Medlemmer. Jeg skal anmode om, at de Endringsforslag, der maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, maae blive afgivne inden i Morgen Middag Kl. 12.

Man gif derpaa til den eneste paa Dagsordenen opførte Sag: Anden Behandling af Udcast til Lov angaaende Forandring i Lov om Søneringen af 19de Februar 1861. (Lovudkastet findes i Anhang A. Spalte 993 fg.; 1ste Behandling i Tidenden, Spalte 34 fg.; Udvalgets Betænkning i Anhang B., Spalte 11 fg.)

Forinden de af Udvalget i Betænkningen (Anhang B., Sp. 16) stillede Endringsforslag vare ingen fremkomne. Lovforslagets tvende Paragrafer tilligemed de af Udvalget til samme stillede Endringsforslag stilledes under Det under Forhandling.

Ordføreren (Sonne): Det, jeg paa Udvalgets Vegne kan have at tilføie til den Motivering, der er givet i Betænkningen, kan ikke være Meget. Vi have fra Indenrigsministeriet faaet tilfillede de Afstykker, der ere indkomne i Sagen, og vi ere ved at gennemgaae disse kun end hyderligere blevene bestrykede i den Overbeviisning, at Søneringsloven indeholder Bestemmelser, som ere særdeles hæmmende for den mindre Skibsart. Det er jo ogsaa for at hæve dette Tryk, at Lovudkastet er fremkommet, og vi maae derfor vide Indenrigsministeren vor særdeles Tak. Vi ere ogsaa enige om, at den Bestemmelse, der indeholdes i Lovudkastets § 1, vil afhjælpe den Trang, som den angaaer, og naar vi alligevel have foreslaaet Kæstebægtigheden forandret fra 35 til 40 Kæster, er det mere for at beholde den samme Grændse i begge Paragraferne, end fordi det just her maa anses fornødent, idet der ikke er mange Skibe i den indenlandske Fart, som ere over 35 Kommercekæster. Da vi imidlertid paa den anden Side maae formene, at det er Farvandet's Bestaand, der bør være det Bestemmende, kunne vi heller ikke antage, at der kan være Noget til Hinder for, at Kæstebægtigheden sættes til 40 Kæster. — Hvad angaaer § 2, have vi derimod ikke kunnet finde, at den afhjælper det, hvorover de Vedkommende besvære sig; den giver vel de nuværende Vedstænd Met til at fare, saalænge de leve; men da de allerede nu ere ældre Mænd, og Farten paa Søen ikke tillader, at man kan blive der ved i en høiere Alder, vil det ikke vare længe, førend den Ulempe, hvorover man nu beklager sig, atter vil fremtræde. Vi have derfor tilladt os at foreslaae en ny Paragraf, der giver Met til at bruge Vedstænd istedetfor Styrmænd paa Skibe, der ere under en vis Størrelse og fare paa et vist indskrænket Farvand. Det er jo ogsaa vist, at Farten med disse Smaaskibe er et særdeles betydeligt Erhverv for en stor Deel af vore Medborgere, og vi maatte derfor hellere lette dem dette Erhverv end indskrænke det, naar det igrigt kan forenes med høiere